

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/342/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113221089
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5113221089.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Urbanovej a členov JUDr. Yvetty Dzugasovej a JUDr. Adriany Gallovej, v právnej veci navrhovateľa: CD Consulting, s.r.o., so sídlom Politických väzňů 1272/21, Nové Město, 110 00 Praha 1, IČ: 264 29 705, zastúpeného spoločnosťou: Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: T. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. E. XXX, XXX XX C., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, so sídlom Šafárikovo nám. 7, 811 02 Bratislava, IČO: 42 362 962, zastúpeného JUDr. Bohdanom Jakubisom, advokátom, so sídlom F. XX, XXX XX A., v konaní o zaplatenie sumy 1.999,00 Eur s príslušenstvom, o čiastočnom späťvzátí návrhu učenom navrhovateľom po vyhlásení rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 4C/280/2013-83 zo dňa 03. 12. 2014 a o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 4C/280/2013-83 zo dňa 03. 12. 2014, takto

rozhodol:

P r i p ú š ť a späťvzatie návrhu na začatie konania, učené navrhovateľom po vyhlásení rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 4C/280/2013-83 zo dňa 03. 12. 2014, týkajúce sa druhej vety výroku rozsudku, v ktorej súd v prevyšujúcej časti návrh zamietol, konkrétne v jeho časti zmenkového úroku vo výške 0,19% denne zo sumy 2.755,01 Eur od 04. 04. 2010 do zaplatenia, v tejto časti rozsudok Okresného súdu Čadca č. k. 4C/280/2013-83 zo dňa 03. 12. 2014 z r u š u j e a konanie v predmetnej časti z a s t a v u j e .

Rozsudok Okresného súdu Čadca č. k. 4C/280/2013-83 zo dňa 03. 12. 2014 vo zvyšnej časti druhej vety výroku, v ktorej súd v prevyšujúcej časti návrh zamietol, konkrétne v jeho časti zmenkového úroku vo výške 0,06% denne zo sumy 2.755,01 Eur od 04. 04. 2010 do zaplatenia a vo výroku o trovách konania p o t v r d z u j e .

Odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Vo zvyšnej časti (veta prvá výroku) zostáva rozsudok Okresného súdu Čadca č. k. 4C/280/2013-83 zo dňa 03. 12. 2014 n e d o t k n u t ý .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi zmenkovú sumu vo výške 1.999,00 Eur, spolu so 6 % ročným úrokom zo sumy 1.999,00 Eur od 04.10.2014 do zaplatenia a zmenkovú odmenu vo výške 1/3 % zmenkovej sumy, t.j. 9,18 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti návrh zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa návrhom na začatie konania domáhal, aby súd podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady ES č. 861/2007 z 11.07.2007 (v ďalšom texte „Nariadenie“) vydal bez pojednávania proti odporcovi rozsudok, ktorým ho zaviazal na zaplatenie žalovanej istiny (zmenkovej sumy) vo výške 1.999,00 Eur, zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne zo sumy 2.755,01 Eur od 04.04.2010 do zaplatenia a 6% ročného úroku zo zmenkovej sumy 2.755,01 Eur od 06.08.2010 do zaplatenia, zmenkovej odmeny vo výške 1/3 % zmenkovej sumy, t.j. 9,18 Eur a náhrady trov konania pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 119,50 Eur a trov právneho zastúpenia vo výške 305,54 Eur s DPH. Návrh odôvodnil tým, že ako indosatár je nadobúdateľom všetkých práv zo zmenky, ktorú odporca vystavil dňa 20.05.2009 na zmenkovú sumu 2.755,01 Eur, keď odporca sa zároveň zaviazal aj k úhrade zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne od 04.04.2010. Vystaviteľ doposiaľ nezaplatil na zmenkovú sumu ani na úroky žiadnu čiastku. Keďže zmenková listina je opatrená doložkou „bez protestu“ indosant nenechal vyššie uvedené skutočnosti zistiť verejnou listinou. V ďalšej časti svojho odôvodnenia prvostupňový súd s poukazom na pripojený listinný dôkaz (zmenku zo dňa 20.05.2009) so súčasou citáciou viacerých ustanovení Nariadenia, Zákona zmenkového a šekového č. 191/1950 Sb. (v ďalšom texte už len zákon č. 191/1950 Sb.), zákona č. 566/2001 Z. z. o cenných papieroch dospel k záveru, že navrhovateľom predložená zmenka obsahovala všetky náležitosti vyžadované ust. § 75 zákona č. 191/1950 Sb., indosovaním tejto zmenky došlo k situácii, kedy pôvodná zmenka stratila charakter zabezpečovacej zmenky a stala sa zmenkou na platenie. V konaní nebolo preukázané, že by odporca od vystavenia zmenky, ani po jej indosovaní, robil majiteľovi zmenky námietky. Z týchto dôvodov súd posudzoval zmenku a záväzky z nej v zmysle zákona č. 191/1950 Sb. s výnimkou údajov zročnosti (splatnosti). Absenciu tohto údajov však zákon č. 191/1950 Sb. nesankcionuje neplatnosťou, pretože podľa § 76 ods. 1 a 2 zákona č. 191/1950 Sb. sa v prípade zmenky, v ktorej nie je uvedený dátum splatnosti, jedná o zmenku splatnú na videnie, ktorú musí vystaviteľ preplatiť pri jej predložení. Z predloženej zmenky nepochybne vyplynulo, že bola vystavená odporcom. Zmenka bola indosovaná navrhovateľovi, ktorý tým nadobudol všetky práva zo zmenky, a ktorý bol oprávneným majiteľom. Navrhovateľ ako oprávnený majiteľ sa preto dôvodne domáhal voči odporcovi ako vystaviteľovi zmenky zaplatenia zmenkovej sumy vo výške 1.999,00 Eur, s úrokmi vo výške 6% tak, ako boli špecifikované vo výroku rozsudku okresného súdu, vrátane zmenkovej odmeny, ktoré nároky navrhovateľa akceptoval aj odporca. Uvedené nároky navrhovateľa boli dané podľa § 48 ods. 1 zákona č. 191/1950 Sb., z ktorého vyplýva, že majiteľ zmenky môže postihom žiadať: 1/ zmenkovú sumu, pokiaľ nebola zmenka prijatá ako zaplatená, s úrokmi, ak boli dojednané; 2/ 6% úroky odo dňa zročnosti; 3/ trovy protestu z podaných správ ako aj ostatné trovy a 4/ odmenu vo výške 1/3 % zmenkovej sumy alebo v menšej dohodnutej výške. Z uvedených dôvodov okresný súd v predmetnej časti návrhu navrhovateľa vyhovel. Prvostupňový súd však zamietol návrh, pokiaľ išlo o navrhovateľom požadovaný úrok vo výške 0,25 % denne zo sumy 2.755,01 Eur od 04.04.2010 špecifikovanej v navrhovateľom vyplnenom vzorovom tlačive A. V prípade vista zmenky zákon č. 191/1950 Sb. umožňuje úročenie zmenkovej sumy, no takáto úroková doložka obsiahnutá na zmenke musí svojím obsahom zodpovedať kritériám vyžadovaným zákonom pre platnosť právneho úkonu i z hľadiska jeho súladu s dobrými mravmi. Inak môže byť časť zmenky obsahujúca úrokovú doložku postihnutá absolútnou neplatnosťou podľa § 39 Občianskeho zákonníka, ktoré určuje, že neplatným je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom. Na predloženej zmenke bol dojednaný úrok vo výške 0,25 % denne, čo v ročnom vyjadrení predstavoval úrok vo výške 91,25 %. Zmenkový úrok, rovnako ako úrok z pôžičky alebo úveru plní funkciu odmenu za poskytnuté peňažné prostriedky, preto jeho výška musí zodpovedať danému účelu. Za primeranú odplatu za poskytnutie peňažných prostriedkov však nie je možné považovať ročný úrok, ktorý sa v podstate rovná dlžnej istine alebo ju prevyšuje. Podľa verejne dostupného štatistického prehľadu priemerných úrokových mier z úverov, ktorý publikuje NBS, v roku 2009, v ktorom bola zmenka vystavená, boli úrokové sadzby uplatňované bankami pri spotrebiteľských a ostatných úveroch pre domácnosti nižšie ako 14% ročne. Dojednaná úroková miera 91,25 % ročne viacnásobne prevyšovala najvyššiu priemernú úrokovú sadzbu v uvedenom období, a preto podľa názoru okresného súdu bola v rozpore s dobrými mravmi v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka. Svojou neprimeranosťou totiž podstatne prevýšila v tom čase obvyklú úrokovú mieru vyjadrujúcu primeranú a štandardnú odplatu za poskytnutie peňazí.

Rozhodnutie o trovách konania okresný súd odôvodnil ust. § 142 ods. 2 O.s.p., keď vychádzal z čistého úspechu odporcu v spore vo výške 60,86 %. Odporca si však trovy konania neuplatnil, a preto mu ich náhradu prvostupňový súd nepriznal.

Proti tomuto rozsudku, a to proti jeho vete druhej výroku, v ktorom súd v prevyšujúcej časti návrh zamietol a v závislom výroku o trovách konania, podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ.

Uviedol, že konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozsudku má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a postupom súdu mu v konaní bola odňatá možnosť konať pred súdom, ako aj skutočnosť, že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Vo vzťahu k záveru prvostupňového súdu, že dohodnutý zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne je v rozpore s dobrými mravmi, a teda v tejto časti považoval zmenku za čiastočne neplatnú, poukázal na to, že zmenku vystavil odporca a túto dobrovoľne podpísal, pričom išlo o prejav jeho slobodnej vôle. Sadzba zmenkového úroku je napísaná na zmenke a bola mu známa v čase vystavenia zmenky. V tejto súvislosti poukázal i na závery rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Obo 3/2008 zo dňa 22.10.2008, rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 25 Cdo 1839/2000 zo dňa 22.08.2002. Navrhovateľ zvýraznil predovšetkým nespornosť záväzku odporcu na zmenku zaplatiť, ktorá nespornosť sa nepochybne vzťahuje na celý záväzok obsiahnutý na zmenke, zmenkový úrok nevynímajúc. Záväzok žalovaného zaplatiť aj zmenkový úrok je tak platný a mal by byť priznaný v súdnom konaní, o to viac, ak odporca žiadne námietky voči uplatnenej zmenke neformuloval. Zároveň žalobca poukázal i na rozhodnutia okresných súdov a rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 5 Co/16/2010 zo dňa 03.02.2010, v ktorom vyslovil, že zmluvná pokuta vo výške 0,25 % istiny za každý deň omeškania nie je neprimeraná vzhľadom na účel, ktorý zmluvná pokuta ako zabezpečovací inštitút zabezpečuje. Napriek tomu, že uvedený rozsudok sa síce týka inštitútu zmluvnej pokuty, avšak ide o majetkovú sankciu, ktorá má zabezpečiť, aby zmluvná strana zaplatila riadne a včas a v prípade, ak sa tak nestane, slúžila ako sankcia za nedodržanie zmluvných podmienok. V zmenke je napísaný zmenkový úrok má rovnakú funkciu ako zmluvná pokuta, a preto uvedené rozhodnutie je aplikovateľné na predmetný spor. Ďalej navrhovateľ poukázal na charakter a účel zmluvnej pokuty. Zvýraznil, že zmluvná pokuta 0,25 % z istiny za každý deň omeškania vo výške 533,00 Eur predstavuje 1,33 Eur denne, čo nie je neprimerané účelu, ktorý bol dohodou o zmluvnej pokute účastníkmi konania sledovaný, teda včasné plnenie si povinnosť vlastníckmi bytov a nebytových priestorov v bytovom dome. Na podporu svojich tvrdení odvolateľ tiež poukázal na viaceré rozhodnutia okresných súdov.

Odporca, ani vedľajší účastník vystupujúci na jeho strane sa k odvolaniu písomne nevyjadrili.

Napadnuté rozhodnutie prevzal právny zástupca navrhovateľa dňa 23.03.2015, ktorý v čase odvolacieho konania následným podaním zo dňa 17.12.2015, ktoré došlo na okresný súd dňa 21.12.2015 zbral svoj návrh na začatie konania v časti žalobou uplatňovaného zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne späť a v tejto časti žiadal konanie zastaviť. Odporca s týmto dispozitívnym úkonom navrhovateľa vyslovil súhlas.

Podľa § 208 O.s.p., ak je návrh na začatie konania vzatý späť, keď už rozhodol súd prvého stupňa, ale jeho rozhodnutie nie je doposiaľ právoplatné, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie nepripustí, ak druhý účastník s tým nesúhlasí. Ak späťvzatie pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie zastaví.

V predmetnej veci vzal navrhovateľ návrh na začatie konania späť po tom, ako súd prvého stupňa dňa 03.12.2014 verejne vyhlásil rozsudok, v ktorom uložil odporcovi zaplatiť navrhovateľovi zmenkovú sumu vo výške 1.999,00 Eur, spolu so 6 % ročným úrokom zo sumy 1.999,00 Eur od 04.10.2014 do zaplatenia a zmenkovú odmenu vo výške 1/3 % zmenkovej sumy, t.j. 9,18 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku a v prevyšujúcej časti jeho návrh zamietol s tým, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal. Toto jeho rozhodnutie (s výnimkou časti, v ktorej bolo návrhu navrhovateľa vyhovené) doposiaľ ešte nenadobudlo právoplatnosť. Vzhľadom na to, že odporca vyslovil súhlas s čiastočným späťvzatím návrhu na začatie konania, odvolací súd postupom v zmysle ust. § 208 O.s.p. pripustil späťvzatie návrhu na začatie konania v predmetnej časti zo strany navrhovateľa, (presne špecifikovanej vo výroku tohto rozhodnutia), rozsudok okresného súdu v tejto časti zrušil a konanie vo veci zastavil.

Následne odvolací súd rozhodoval o odvolaní navrhovateľa týkajúcej sa zvyšnej časti nároku uplatneného žalobou.

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) za aplikácie článku 19 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady ES č. 861/2007 zo dňa 11. júla 2007 prejednal vec v medziach ust. § 212 ods. 1, 2 písm. b) O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. za použitia ust. § 156 ods. 1 a 3 O.s.p. a rozsudok okresného súdu vo zvyšnej časti druhej vety výroku, v ktorej súd v prevyšujúcej časti návrh zamietol, konkrétne v jeho časti zmenkového úroku vo výške 0,06 % denne zo sumy 2.755,01 Eur od 04.04.2010 do zaplatenia a v závislom výroku o trovách konania ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel ku správnym skutkovým zisteniam a prejednanú vec v predmetnej časti aj správne právne posúdil. Nakoľko i odôvodnenie písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O.s.p., odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

Odvolacie námietky navrhovateľa odvolací súd nepovažuje za dôvodné.

V súvislosti s odvolacími dôvodmi navrhovateľa, ktoré smerovali k záveru okresného súdu, podľa ktorého bol dohodnutý zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne vyhodnotený ako dohodnutý v rozpore s dobrými mravmi, z ktorého titulu prvostupňový súd zmenku vyhodnotil za čiastočne neplatnú a návrh vo zvyšku zmenkového úroku, vo zvyšku (t.j. čo sa týka zmenkového úroku 0,25 % denne zamietol, krajský súd primárne odkazuje na ust. § 219 ods. 2 O.s.p., ktoré sa stalo základom rozhodnutia odvolacieho súdu. Odvolací súd sa stotožňuje s právnymi vyhodnoteniami, ktoré uskutočnil okresný súd v odôvodnení svojho rozsudku a v podrobnostiach na tieto zhodnotenia odkazuje. Práve z toho dôvodu nebolo potrebné, aby odvolací súd v odôvodnení svojho rozsudku zopakoval tie právne zhodnotenia, ktoré vykonal okresný súd a ktoré sa viazali k posúdeniu zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne.

Na zvýraznenie vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia krajský súd s prihliadnutím na obsah spisového materiálu a z neho vyplývajúci skutkový stav, nezistil v postupe súdu prvého stupňa vady majúce za následok nesprávne rozhodnutie veci, v celom rozsahu po skutkovej a právnej stránke sa stotožňuje s dôvodmi týkajúcimi sa odvolaním napadnutého rozsudku prvostupňového súdu v druhej vete výroku, ktorým bol vo zvyšku v tom čase 0,25 % zmenkový úrok denne zamietnutý, v ktorom súd prvého stupňa dostatočne zodpovedal na relevantné otázky, ktoré boli v konaní nastolené. Rovnaká argumentácia platí aj aktuálne - po čiastočnom späťvzati návrhu navrhovateľa v časti zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne - pre zvyšnú časť zmenkového úroku vo výške 0,06 % denne,

Pokiaľ odvolateľ poukazoval na nespornosť záväzku odporcu za zmenku zaplatiť, ktorá sa nepochybne vzťahuje na celý záväzok obsiahnutý na zmenke, zmenkový úrok nevynímajúc, a skutočnosť, že odporca žiadne námietky voči uplatnenej zmenke neformuloval, odvolací súd poukazuje na ust. článku I § 5 ods. 1 zákona č. 191/1950 Sb., podľa ktorého v zmenke zročnej na videnie alebo na určitý čas po videní, môže vystaviť ustanoviť zúrokovanie zmenkovej sumy. V inej zmenke platí táto doložka za nenapísanú.

V článku I § 48 ods. 1 zákona č. 191/1950 Sb. je upravené, aké nároky má majiteľ zmenky pri postihu v prvom stupni, ktoré môže viesť proti všetkým zmenkovým dlžníkom bez výnimky. Majiteľ má vždy právo žiadať to, na čo zmenka znie, t.j. zmenkový peniaz, nominálnu hodnotu zmenky. Pokiaľ je prípustné úročenie zmenky podľa článku I § 5 ods. 1 zákona č. 191/1950 Sb., možno požadovať aj úroky zo zmenky vyplývajúce. Len zmenky na videnie (vistazmenky) a zmenky splatné v určenej lehote po videní (lehotné vistazmenky) nemajú pri vystavení splatnosť exaktne stanovenú, pretože tá je závislá na činnosti majiteľa zmenky v budúcnosti. Preto len tu sa pripúšťa úročenie. Úroková sadzba musí zo zmenky vyplývať, a to od počiatku.

Dikciu vyplývajúcu z ust. článku I § 48 ods. 1 zákona č. 191/1950 Sb. „boli dojednané“ nemožno brať doslova, a nie je dôvod predstavovať si za tým určitú zmluvu, ale len skutočnosť, že vystaviť zmenku na videnie alebo lehotnú zmenku vystavil s úrokovou doložkou a remitent ju prevzal. Z uvedeného sa odvolací súd nestotožnil s názorom odvolateľa, že úroková doložka obsiahnutá na zmenke spĺňa rovnakú funkciu ako zmluvná pokuta.

K odvolacej námietke nesprávneho právneho posúdenia okresným súdom v závere, že dohodnutý zmenkový úrok vo výške 0,25% denne je v rozpore s dobrými mravmi, odvolací súd uvádza, že

aj keď zákon č. 191/1950 Sb. výšku úrokovej miery neobmedzuje, nie je jej stanovenie celkom na ľubovôli vystaviteľa alebo doplňovateľa zmenky. Pri uplatnenom nároku je potrebné skúmať a zhodnotiť, či úroková požiadavka zmenkového veriteľa, vyjadrená v úrokovej doložke je primeraná, t.j. či je v súlade s dobrými mravmi, resp. poctivým obchodným stykom tak ako to správne vykonal prvostupňový súd. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom prvostupňového súdu, že úroková doložka plnila funkciu odmeny za poskytnuté peňažné prostriedky, preto jej výška musí zodpovedať danému účelu. Navrhovateľom požadovaný zmenkový úrok 0,25 % denne, čo ročne predstavuje 91,25 %, bol aj odvolacím súdom, vyhodnotený ako neprimerane vysoký, prevyšujúci úrokové sadzby uplatňované bankami a tým v rozpore s dobrými mravmi, čo vyústilo do správneho záveru okresného súdu o neplatnosti úrokovej doložky podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka (v spojení s § 41 Občianskeho zákonníka). Takýto záver vyplýva aj zo Spoločného stanoviska občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR a obchodnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR Cpj 93/2015 zo dňa 20. októbra 2015, z ktorého III. bodu v ktorom sa uvádza, že aj v prípade, že nie sú podané kauzálne námietky vystaviteľom zmenky (bez ohľadu na to, či je spotrebiteľom), ktorý je na strane žalovaného, je možné preskúmať a podľa okolností prípadu posúdiť nárok na uplatnený zmluvný úrok ako nárok uplatnený v rozpore s dobrými mravmi, ak výška uplatneného nároku podľa úvahy súdu takýto exces dosahuje.

Ani po čiastočnom späťvzátí návrhu na začatie konania v časti zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne zo strany navrhovateľa, nemôže byť navrhovateľovi nárok na zaplatenie zmenkového úroku vo zvyšnej časti (t.j. v časti zmenkového úroku vo výške 0,06% denne zo sumy 2.755,01 Eur od 04.04.2010 do zaplatenia) súdom priznaný, keďže sa jedná o nárok z právneho úkonu, ktorý je v predmetnej časti neplatný. Absolútna neplatnosť právneho úkonu (prípadne jeho časti) podľa § 39 Občianskeho zákonníka pôsobí priamo zo zákona (ex lege) a od začiatku (ex tunc), v dôsledku čoho subjektívne práva a povinnosti jeho účastníkom z takéhoto úkonu vôbec nevznikli.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku, konkrétne v jeho zvyšnej časti presne špecifikovanej vo výroku tohto rozhodnutia, ako vecne správny potvrdil.

Rovnako vecne správne rozhodol okresný súd aj o náhrade trov prvostupňového konania, zohľadniac pomer úspechu a neúspechu jednotlivých účastníkov v konaní, ako aj fakt, že odporca nevzniesol proti navrhovateľovi procesný návrh na uplatnenie trov konania (§ 151 ods. 1 O.s.p.), proti ktorému odvolateľ nepodal odvolacie námietky.

Vo zvyšnej časti (nenapadnutej odvolaním) presne špecifikovanej vo výroku tohto rozsudku zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý týmto rozhodnutím odvolacieho súdu.

O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd tak, že odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi vystupujúcemu na jeho strane ich náhradu nepriznal. Odvolateľ - navrhovateľ nebol v tomto štádiu konania úspešný, a preto podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. nemá právo na ich náhradu. Naproti tomu úspešný odporca i vedľajší účastní na strane odporcu si náhradu trov aktuálneho odvolacieho konania neuplatnili (§ 151 ods. 1 O.s.p.) a fakticky im ani žiadne trovy v súvislosti s terajším druhostupňovým konaním nevznikli.

Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie n i e j e prípustné.